

РЕШЕНИЕ

№ 9761

гр. София, 20.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11076** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба вх.№29334/28.10.2024г. на Р. Д. Р., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет.2, ап.7 чрез пълномощник адв. В. Т. Д.-САК с адрес на кантора [населено място], [улица], вх.А, ап.3 срещу Заповед за прилагане на ПАМ 24-0340-000180/16.09.2024г., издадена от А. С. Т. – ВПД Началник РУ към ОДМВР П., РУ Септември, с която на основание чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП на жалбоподателя е наложена ПАМ-прекратяване на регистрацията на ППС лек автомобил Б. С. за срок от 1 година, считано от 14.09.2024г. и са отнети СРМПС №012516129 и 2 бр. регистрационни табели с номер СА МВ за нарушение на чл.5, ал.3, т.1, пр.2 от ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Счита, че административният орган не е обосновал необходимостта от налагане на ПАМ с оглед преследване на някоя от целите, предвидени от законодателя. Отбелязва, че в издадената заповед не се съдържат фактическите основания, въз основа на която е издадена. Възражава се, че липсват мотиви в заповедта по отношение на срока за наложената ПАМ, а именно максимално допустимия от закона такъв, което представлява отменително основание на административния акт. Подчертава, че в указания срок и място жалбоподател е дал кръвна проба за изследване съдържанието или липсата на наркотични вещества в организма му. Иска се отмяна на наложената принудителна административна мярка и присъждане на сторените разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен се представлява от адв. Р., който поддържа жалбата и моли за отмяна на процесната заповед, тъй като същата не е оттеглена от административния орган досежно новите доказателства –приета и приложена по делото Съдебна химикотоксикологична /токсикохимична/ експертиза по д.п.№330/2024г по описа на РУ Септември с рег.№11-9 от 02.01.2025г. и уведомление от прокурор при РППазарджик, от което е видно, че наказателното производство е прекратено поради липса на данни за извършено престъпление. Претендира разноски, съгласно приложен списък.

Ответникът ВПД Началник РУ към ОДМВР П., РУ Септември, издател на процесната заповед редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 14.09.2024г. от С. Щ. Щ. – старши полицаи в ОДМВР П., РУ Септември е съставен акт за административно нарушение (АУАН) № 619031 срещу жалбоподателя Р. Д. Р., ЕГН: [ЕГН], за това, че на 13.09.2024г. в 23:30 часа в [населено място], [улица] в посока [населено място] управлява лек автомобил Б. С.-негова собственост. При проверката водачът бил видимо притеснен от проверката, извършена му е проверка за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с номер 0825, като уредът отчетел отрицателен резултат от 00,0 промила алкохол в издишания от него въздух, след това била извършена проверка за употреба на наркотични вещества и техните аналози с техническо средство Алкотест Дрегер Д. Тест 5000 APRK-0010 и от направената му качествена проба с номер 009 в 00,18 на 14.09.2024г уредът отчетел положителен резултат от амфетамин. Пробата е показана на водача, издаден му е талон за медицинско изследване с номер 0159999 ведно с осем броя стикери с номер А102036. Водачът бил уведомен, че до момента на вземане на кръвна проба да не употребява алкохол и наркотици. В АУАН е посочено нарушение на чл.5, ал.3, т.1, пр.2 от ЗДвП.

При тези данни проверяващият орган е приел, че са налице основанията на чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДвП за прилагане на ПАМ: прекратяване на регистрацията на ППС.

На водача е съставен АУАН № 619031/14.09.2024г.,като е издадена и процесната заповед, талон за изследване № 0159999. С мотивирана резолюция №24-0340-М000102 от 16.09.2024г от ВПД Началник РУ ОДМВР П. е прекратено административнонаказателното производство по АУАН №619031/14.09.2024г против Р. Д. Р..

Със ЗППАМ №24-0340-000180 от 16.09.2024г на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС лек автомобил Б. С. за срок от 6 месеца до 1 година, а именно за срок от 1 година, считано от 14.09.2024г., като при съставянето на АУАН като доказателства са отнети 2 броя рег. табели [рег.номер на МПС] , както и СРМПС №[ЕИК].

По делото е приета административната преписка по издаването на оспорената заповед. В хода на съдебното производство допълнително са събрани писмени доказателства, а именно: ЗППАМ №24-0340-000180/16.09.2024г., АУАН №619031,Талон за изследване №0159999, мотивирана резолюция №24-0340-М000102 от 16.09.2024г, справка за нарушител/водач, Заповед №312з-1237/14.04.2022г, издадена от Директор на ОДМВР П., Заповед рег№8121з-1632/2021г, Заповед №8121К-11160/2024г и Заповед №312з-4438/21г, както и представени с молба от

20.02.2025г от пълномощник на жалбоподател заключение на СХТЕ рег№И-9/02.01.2025г, от което се установява, че в иззетата от жалбоподателя проба от кръв и урина не е установено наличието на наркотични вещества или техни аналози и уведомяване от прокурор при РП П., от което е видно, че наказателното производство по случая е прекратено поради липса на данни за извършено престъпление.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на оспорване в настоящото производство е Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0340-000180/16.09.2024г., издадена от А. Т. на длъжност ВПД Началник РУ ОДМВР П., РУ Септември, надлежно оправомощен със заповед № 312з-1237/14.04.2022г на директор ОДМВР П., с която, на основание чл. 22 от ЗАНН, е наложена ПАМ на жалбоподателя, изразяваща се прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 1 година, считано от 14.09.2024г. заради това, че МПС – лек автомобил марка „Б.“, 118Д с рег. [рег.номер на МПС], собственост на жалбоподателя, е управляван от него след употреба на наркотични вещества или техните аналози, установено с техническо средство „Алкотест Дрегер Д. Тест 5000 APRK-0010“ и проба № 009, която отчела положителен резултат за употребата на амфетамин.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства заповед № 312з-1237/14.04.2022г на Директор ОДМВР П., с която на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР и във връзка със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, са оправомощени началниците на районни управления при ОДМВР П., които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл. 171, т. 2а от ЗДвП/.

Следователно, обжалваната ЗППАМ по чл. 171, т. 2а б. "б" от ЗДвП № 24-0340-000180/16.09.2024г., е издадена от материално и териториално компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия. Същата съответства на изискванията за форма. Мотивирана е с конкретни прояви на водача на МПС. Посочени са фактическите и правни основания за издаването ѝ в степен, която позволява на адресата на заповедта да разбере мотивите и волята на административния орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "б" ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с

концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Посочената ПАМ се прилага водач, който управлява МПС след като е употребил наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест; който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство или тест; или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 13.09.2024г. около 23.30. часа в [населено място], на [улица] в посока [населено място], жалбоподателят е управлявал собствения си лек автомобил марка „Б.“, модел 118Д, с рег. [рег.номер на МПС] , като при извършена му проверка с техническо средство Алкотест Дрегер Д. Тест 5000 APRK-0010 е отчетена употреба на наркотични вещества или техните аналози, а именно амфетамин, като той не е приел отчетения резултат от теста и му е издаден талон за медицинско изследване № 0159999, връчен в 01. 10ч. на 14.09.2024 г. Съгласно чл. 3а от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища /доказателствен анализатор/, или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест-т. 1; лицето не приема показанията на техническото средство или теста-т. 2; физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест-т. 3.

В случая е налице хипотезата на т. 2 – лицето не приема показанията на теста, който му е направен, поради което и съгласно чл. 3а от наредбата установяването на употребата на наркотични вещества или техни аналози е следвало да бъде извършено с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване. Т. изследване е извършено, видно от приложеното по делото на СХТЕ рег. № И-9 от 02.01.2025г. От същото се установява, че в кръвта и урината на Р. Д. Р. не се констатира наркотични вещества или техни аналози.

Съгласно чл. 6, ал. 9 от наредбата концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при невявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване. Не са

налице посочените от законодателя хипотези, за да бъде приет резултата от направения тест с техническо средство Алкотест DREGER DRUG TEST 5000 APRK-0010, поради което използването на резултата от него е без основание. От доказателствата по делото е видно, че жалбоподателят е подписал и е получил талона за изследване, пробите са получени в Химикотоксикологична лаборатория на ВМА С. по служебен път на 18.09.2024г на основание постановление за назначаване експертиза от 14.09.2024г по ДП №330/2024г по описа на РУ Септември и не е отказал да му бъде направен теста. Видно от представеното по делото заключение на СХТЕ категорично се установява, че жалбоподателят не е употребявал наркотични вещества. Предвид гореизложеното, като е издал заповедта за прилагане на ПАМ без наличието на положителен резултат от медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване в съответствие с изискванията на чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП и чл. 3а, т. 2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, административният орган е издал материално незаконосъобразен административен акт.

В тежест на административния орган е да докаже, че са налице предпоставките за издаване на оспореният акт, включително наличие на извършено административно нарушение за предотвратяването и преустановяването, на което е приложена принудителната административна мярка. Т. не е направено по делото, а напротив, доказателствата по делото оборват фактическите основания за налагането на спорната мярка, поради което същата като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

Целта на принудителната административна мярка е осигуряване на безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения, съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а ЗДвП, а в случая не се установи по предвидения ред, че жалбоподателят е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, т. е. не е налице административно нарушение, за преустановяване на което да е необходимо прилагане на ПАМ.

С оглед изхода на спора и предвид своевременно направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски, то на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сума в размер на 660 лв., от които 10 лв. за заплатена държавна такса и 650 лв. заплатен адвокатски хонорар, съгласно представеният по делото договор за правна защита и съдействие от 28.10.2024г.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0340-000180/16.09.2024г., издадена от А. С. Т. – ВПД Началник РУ към ОДМВР П., РУ Септември, с която на основание чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП на жалбоподателя е наложена ПАМ-прекратяване на регистрацията на ППС лек автомобил Б. С. за срок от 1 година, считано от 14.09.2024г. и са отнети СРМПС №012516129 и 2 бр. регистрационни табели с номер за нарушение на чл.5, ал.3, т.1, пр.2 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР - П. да заплати на Р. Д. Р., ЕГН: [ЕГН] разноски

по делото в размер 660 лв.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: